

Peter van Petegem Classic 14-04-2012

Nachten zijn er om te vergeten, slecht geslapen. Natuurlijk door spannende zaken als sollicitatie-gesprekken (+++), verwachtingen m.b.t. werk Anja, ontwikkelingen Thomas en ma en dan nog andere familieberichten op de voorgaande avond. Afijn om 5:00 uur de wekker gezet en met enige aversie toch maar opgestaan ant de PvPC is toch één van de mooiste tochten om te rijden.

Een mistige tocht, waarbij ik na de Moerdijkbrug mede door het steeds verschuivende uitvallen van de wegverlichting (grappig) steeds echt in een muur van weinig zicht leek (even kwam me het beeld van 'Boerkazicht om de hoek kijken', ja je bedenkt wat zo alleen uren onderweg). Net voor Aalst, bij Jette, had een ongeval plaatsgevonden – ik zag een geheel verdwenen cabine van een vrachtwagen en denk aan de slechte afloop voor de chauffeur – en kwam daardoor meer dan een half uur later aan. Ik vond een mooi plekje op 1 km van de start (onverwacht).

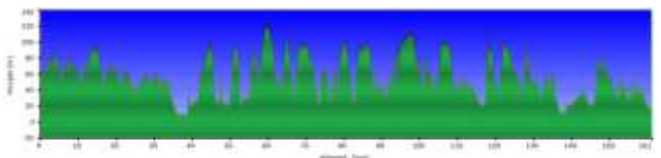
De route was als te verwachten prachtig, al was het zicht de eerste uren beperkt door de mist. De temperatuur viel ook tegen met 2 graden Celcius, maar langzamerhand klom dit toch wat op. Aangesloten bij een zestal niet al te snelle fietsers om op gang te komen, al zagen ze er redelijk getraind uit. Na een plaspauze in die groep alleen verder gegaan en genoten van de rust, we werden voornamelijk over fietspaden door de uitgestrekte vlakten geleid, en de ontegenzeggelijk mooie natuur met zijn ups- en downs en daardoor fraaie doorzichten. Nog steeds beginnende lente, wat een openheid gaf, maar ook het beeld versterkte van de kracht van de natuur om te gaan ontluiken. De boeren hadden hun werk er al opzitten en kunnen wat dat betreft een tijdje achterover leunen en al die klauterende fanatiekelingen in flitsende uitdossingen bekijken.

Tot de 1^e bevoorrading geen vuiltje aan de lucht, ontspannen gefietst en voor mijn gevoel geen inspanningen gedaan. Ook naar de 2^e bevoorrading toe makkelijk gereden al zaten hier al meer en stevigere klimmetjes in. Dat het minder werd bemerkte ik aan het meer op de metertjes turen en de kilometers bijhouden. Iets meer de tijd genomen en zo mentaal opgemaakt voor de uitdaging van de dag, namelijk **de Muur van Gerardsbergen met de Kapelmuur**, die in deze

uitvoering een prominente rol had gekregen na het uitvallen bij de Ronde van Vlaanderen. Prima! Daarna nog de 3^e bevoorrading alvorens de bosberg – toch een killer – voor de kiezen te krijgen. nog 40km voor het eindpunt, dat was psychologisch toch weer een breekpuntje en ook nog een klimmetje “de Congoberg” te verwachten, de knieën kraakte al weer behoorlijk (letterlijk en figuurlijk), maar de rijders om me heen (dan voor me, dan weer achter me) stimuleerden om door te trekken, niet inzakken. Het enige minpuntje was ditmaal de aankomst, niet fietsen over de finish maar in file de trechter in. Afijn, een AB-tje (Adriaen Brouwer dark gold biertje) ophalen was een pleister op de wonde en gezien de tijd meteen op weg naar huis.

Thuis was ik vermoeider dan normaal na een tocht, vooral in de benen. Het voelde zwaar!

2012	Peter van Petegem	161,14 km	gemid:	25,97 km/h	hoogte	2083 mtr	pauze		max
14-apr	Classic	tijd: 6:39:56 uur			hoogteprofiel	1,3%	0:27:42	6,9%	66,7 km/h